

Lotul echipei de fotbal VICTORIA BUCUREŞTI, în ediția 1988 - 1989

PREȚUL 10 LEI

Fotbal

CUPA
U.E.F.A.

VICTORIA BUCUREŞTI

DINAMO
MINSK

STADION VICTORIA, ora 13,30

TURUL II
10 noiembrie
1988

În loc de... avaneronica meciului

AŞA A FOST LA MINSK...

(Citeva reflecții după jocul tur)

Decolăm spre Minsk marți, 25 octombrie, în prezua meciului. Cu elte sperante și cădă incredere! Ca un făcut, în turul II al „Cupei U.E.F.A.”, Victoria va juca, din nou, cu o echipă sovietică. Exact ca-n anul precedent, cind sortili au „spus” Dinamo Tbilisi. Acum e tot Dinamo, dar din Minsk, și, cuplându-se centurile de siguranță, pentru decolare, memorăm plecarea spre Tbilisi. Până eram exact aceeași și era același Il-18 și era tot toamna rece și vîntul naibăi și goluri de aer și ger, apoi, la sol, cind am aterizat. Drumuri la indigo, deși s-a mai schimbat cîte ceva, pe lî - pe colo. Victoria stă mult mai bine pe picioare - acum, cu Halagian la circula, cu Coraș și Laiș în linia de mijloc, cu Culcear, un pașteur veritabil al loviturilor de cap, cu Nițu promovat portar secund al „naționalei”, cu Damaschin I întrînd o nouă tinerețe, cu Topolinschi refăcut și aşezat temeinic pe un fotbal care-l face apt de reprezentativă, cu Ursu redescoperit și relansat de Halagian, cu Cojocaru la a doua tinerețe, plus Mirea și C. Solomon. În fruntea garniturii, ca de obicei: Echipă tare, mă gîndesc și ne gîndim precis, cu toții, de-a lungul unui zbor de peste trei ore, în care comandanțul Mitu și echipajul său fac slalom printre tulburești. Aterizăm cu bine, la ora 12 și ceva, ora locală, cind un ger aprig ne tale răsuflareas pe drumul de vreo 70 de metri, dintre aeronavă și aeroport. Pînă să ajungem la hotelul „Ybilicina” vor mai dura vreo două ore și ceva, răstimp în care la aeroport se desfășoară o conferință de presă. Florin Halagian e bombardat cu fel de fel de întrebări, cărora le răspunde calm, cu modestie: „Victoria a venit la Minsk să joace fotbal, un fotbal cît mai bun. Știm că e greu, dar ne vom apăra și noi sănsele noastre, cu sportivitate, iar cel mai bun să-și merite calificarea!” Dinamo Minsk și al lui Malofeev, De partea cealaltă, secundul lui

Ivan Štokin, e precat și, spre surpriza noastră, știe... românește! Formația nu ne-o poate anunța, pentru că nu e stabilită încă, nici în linii mari, ar fi unele indisponibilități, Aleinikov să se putea să nu joace, Minsk-ul a căzut pe locul 14 și vrea, desigur, o reabilitare în fața suporterilor săi, pe care doar „Cupa U.E.F.A.” îi poate oferi. Dar Štokin știe și că Victoria e o echipă de frunte în fotbalul românesc, mai știe și că naționala noastră a jucat la Sofia excelent, cum totă lumea de la Minsk cunoaște evoluția foarte bună a bucureștenilor, în anul precedent, la Tbilisi.

Tâiem frigul orașului cu viteza autocarului, poposim la hotelul în care vom locu, ne instalăm căre la ce etaj a fost repartizat, iar la ora după-amiezii facem cunoștință cu stadionul lui „Dinamo Minsk”, frumos, începător (50 de mii de locuri), dar cu gazonul-boenă, înghețat de frigul care bîntulea pe-alici. Probleme medicale nu sunt, doar Costică Solomon, usor gripat, și menajat și îngrijit atent de doctorul Craioveanu. În rest, băieți se mișcă excelente și ceea ce se degajă din antrenamentele lor e o mobilizare absolută!

Noaptea va fi, însă, lungă, cu destul turisti petrecări plimbându-se pe culoare pînă întrîzu, către ziua, cu cîntec răzbătind prin pe-

reți și larmă veselă pe verticala lăfului. De dimineață, la stadion, o nouă „rundă” de mișcare. Antrenorul Halagian își ține băieți „în privă”, dar și ei își păstrează neărătat tonusul psihic. Îl privesc pe Nițu pînă într-o temerar de sute de ori pe terenul care începe să se dezghețe și simt că vrea, că vrea foarte mult să facă un meci „mare”. Și îl va face! Dar, la fel ca el, conecția din pînă în importanță meciului, săn și toți ceilalți jucători.

„...și vine seara, tribunele încep să se populeze, deși nu se vor umple nici pe jumătate. Poate gerul ascuțit, poste locul 14 din campionat al echipei Dinamo Minsk, poste și una și alta, la un loc! La Centrul de presă vedem înregistrarea din rezumat a meciului Steaua - Spartak Moscova, de la București, iar ziaristii sovietici ne fac complimente pentru Victoria și pentru tot jocul campionilor noștri.

Apoi, partida debutenă la o temperatură de sub zero grade Celsius, incomodă pînă și pentru jurătorii gazdă, care poartă pantaloni mulăți, sub sorturi! Băieți noștri, însă, joacă regulamentar, în sorturi și tricouri, lăud frigul în piept cu curajul pe care îl dă dorință fierbinte de a se califica — în premieră — în turul III al cupelor

(continuare în pag. 3)

VICTORIA

COJOCARU	C. SOLOMON	MIREA	TOPOLINSCHI
D. DANIEL	URSU	CORAȘ	URSEA
CULCEAR		DAMASCHIN I	

SALIMO GOTMANOV	GURINOVICI ALEINIKOV	DERKACI ZIGMANTOVICI
GOMONOV	PAVLJUCIK METLIJKI	RODRENOK
	SAŠUNKIEVICI	

DINAMO MINSK

CE REPREZINTĂ ASTĂZI ADVERSARUL NOSTRU, DINAMO MINSK?

Fără îndoială, avem de-a face cu un adversar valoros, redutabil și cu un nume bine cunoscut și susținut de o serie de performanțe. Dinamo Minsk cel de astăzi însearcă să redevenă o forță în fotbalul sovietic și, evident, cel continental. De altfel, trebuie reamintit, acest team reprezintă un fotbal de cea mai bună calitate, cel sovietic, ajuns, prin echipa națională, în postura de vicecampionă europeană, în compoziția laureaților figurind și jucători de la echipa belorusă, precum Aleinikov și Gotmanov. Dar, să nu uităm, și alți fotbalisti de la Dinamo Minsk au făcut parte din loturile reprezentative sovietice, între care portarul Šusunkievici, fundașul Ianușevski, mijlocașul Zigmantovici, atacanții Gurinovici și Kondratiev. Iată, în consecință, că avem de-a face cu o echipă de autentice „nume”!

Spuneam, Dinamo Minsk însearcă să revină în elită, iar ultimele performanțe grădesc din plin aceasta: a jucat finala Cupei U.R.S.S., pierzând la 11 m în fața lui Dinamo Kiev, și ajuns pînă în turul III al Cupei Cupelor, fiind eliminată de F.C. Malines, echipă care avea să câștige trofeul.

Dar, să vedem cine este, de fapt, Dinamo Minsk?

A luat ființă în anul 1941. În anul 1953, revin în prima divizie, câștigând seria lor. Un an mai tîrziu, echipa începe să activeze sub culorile clubului Spartak, terminând sezonul cu rezultate excelente, ocupînd un valoas loc 3 în campionatul unional. În anii următori, echipa a înregistrat succese alternative, revenind sub culorile clubului laureat „Dinamo”. În anul 1963, dinamovîștii din Minsk au repetat succesul realizat cu ani în urmă, ocupînd locul 3 în campionat. Două zile a durat disputa cu vestito echipă Spartak Moscova în finala Cupei Uniunii Sovietice din anul 1965. În prima zi, nici una dintre formații nu a înscris gol. În a doua zi, însă, dinamovîștii au pierdut la un gol diferență (1-2).

Cel mai mare succes din întreaga sa istorie a fost realizat în anul 1982, cînd Dinamo Minsk a devenit campioana U.R.S.S. În anul următor, a ocupat, din nou, locul 3, iar în continuare, Dinamo s-a aflat printre protagonisti, situîndu-se constant în plutonul fruntaș al celor mai bune cinci echipe sovietice.

În anul 1987, dinamovîștii din Minsk au ajuns, cum mai arătam, în finala U.R.S.S., cînd în urma executării loviturilor de la 11 m, după prelungiri scorul fiind de 3-3.

La Dinamo Minsk au crescut și s-au format mari maestri ai balonului rotund. În selecționata națională pentru campionatele mondiale au fost inclusi și jucători de la Dinamo Minsk, astfel: E. Molofeev (în Anglia — 1966), S. Boarovski (în Spania — 1982), S. Aleinikov (în Mexic — 1986), iar în preliminarii A. Zigmantovici, G. Kondratiev.

Iată, în consecință, că avem de-a face cu o echipă de autentice „nume”!

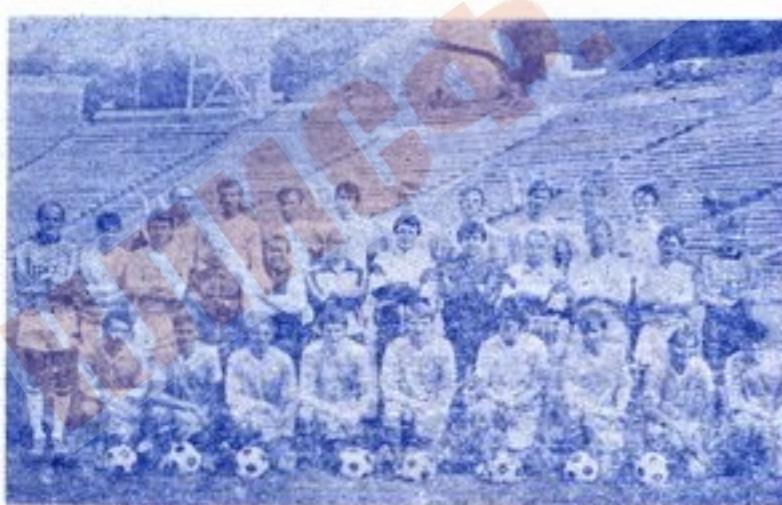
Spuneam, Dinamo Minsk însearcă să revină în elită, iar ultimele performanțe grădesc din plin aceasta: a jucat finala Cupei U.R.S.S., pierzând la 11 m în fața lui Dinamo Kiev, și ajuns pînă în turul III al Cupei Cupelor, fiind eliminată de F.C. Malines, echipă care avea să câștige trofeul.

Dar, să vedem cine este, de fapt, Dinamo Minsk?

A luat ființă în anul 1941. În anul 1953, revin în prima divizie, câștigând seria lor. Un an mai tîrziu, echipa începe să activeze sub culorile clubului Spartak, terminând sezonul cu rezultate excelente, ocupînd un valoas loc 3 în campionatul unional. În anii următori, echipa a înregistrat succese alternative, revenind sub culorile clubului laureat „Dinamo”. În anul 1963, dinamovîștii din Minsk au repetat succesul realizat cu ani în urmă, ocupînd locul 3 în campionat. Două zile a durat disputa cu vestito echipă Spartak Moscova în finala Cupei Uniunii Sovietice din anul 1965. În prima zi, nici una dintre formații nu a înscris gol. În a doua zi, însă, dinamovîștii au pierdut la un gol diferență (1-2).

Dinamo Minsk are stadion propriu cu o capacitate de 50.000 locuri. Iată formația standard a adversarei noastre: Šusunkievici — Rodnenok, Metlički, Pavliucik, Gomonov — Zigmantovici, Aleinikov, Gotmanov, Salimo — Gurinovici, Kondratiev. În lot mai sunt inclusi Široki, Derkaci, Sokol, Ianușevski.

Antrenorul echipei este Eduard Molofeev, fost internațional, acesta fiind secondat de Ivan Sîckin.

LOTUL ECHIPEI DE FOTBAL DINAMO MINSK

FIȘE PENTRU TUR, SPERANȚE PENTRU RETUR

NITU: Omul nr. 1 al echipei în jocul de la Minsk. În formă de zile mari, curajos și inspirat, a dat încredere întregii echipe prin intervențiile sale sigure, salvînd cel puțin două goluri, „ca și făcute”. Calificativ: „Excelent”.

COJOCARU: A luptat admirabil în defensivă, achitîndu-se cu brio de sarcinile din apărare, urcînd, însă, adesea și în atac, unde a centrât foarte bine pentru Culecar și Damaschin I, inclusiv la faza golului din min. 57. Calificativ: „Excelent”.

C. SOLOMON: Amplasat de antrenorul Halagian în linia de fund, pentru consolidarea defensivă, a jucat exact, ca de obicei, cu sobrietate și eficiență care-l caracterizează. Resimîndu-se, totuși, după starea acuzată în ajunul meciului, a venit mal rar în atac. Calificativ: „Foarte bine”.

MIREA: Stîlpul de bază al apărării, și-a făcut și în acest meci datoria din plin, dirijînd cu siguranță întregul comportament defensiv. Calificativ: „Excelent”.

TOPOLINSCHI: Revenit pe de-a-ntregal la forma care l-a consacrat, ba marcînd chiar un progres valoric cert, a făcut un meci foarte bun, cu excepția fazei în care a greșit preluarea la golul lui Gurinovici. Din cauza acestei erori, doar calificativul „Bine”.

D. DANIEL: Jucător de travallu, incisiv, a muncit mult, acționînd ca un piston între atac și apărare, lansînd contraatacuri și, totodată, închînd în timp culoarele atacanților adversari. Calificativ: „Excelent”.

URSU: Angajat, ca și restul echipei, cu ambiție maximă în această partidă, a depus eforturi pe întregul parcurs al jocului, și înd, însă, mai apătic ca de obicei. Calificativ: „Bine”.

CORAS: Unul dintre „motoarele” formației, a acționat de astă dată mai retras, preocupat vizibil să sprijine apărărea, mai mult decît să construiască faze de atac. Calificativ: „Bine”.

URSEA: Laborios la mijlocul terenului, a jucat și el mai plat ca de obicei, indeosebi în ceea ce privește orientarea ofensivă. Calificativ: „Bine”.

CULCEAR: Virf cu disponibilități extraordinare, cu ținări impresionante prin rapiditate și oportunitate, a fost un pericol real pentru poarta adversă, inscriind golul bucureștenilor și înd, de alte două ori, pe punctul de a marca. Calificativ: „Excelent”.

DAMASCHIN I: Pe zi ce trece tot mai penetrant, dobîndind un stil de luptă de gen Cămătaru, a luptat admirabil cu apărarea adversă, creînd culoare, dar și șutind foarte bine în cîteva situații. Calificativ: „Excelent”.

Mentionînd că Lais și Tiră au evoluat prea puține minute pentru a îl se putea aprecia comportarea, sperăm că obiectivitatea cu care ne-am străduit să acordăm calificativele de mai sus îl va stimula odată în plus pe toți jucătorii Victoriei, astfel încât astăzi, în meciul return, să merite toți calificativul „Excelent” pe care nu îl poate aduce decît succesi și calificarea! Înch o dată, din înînă, SUCCES BAIETI!

AL. HORIA

FLORIN HALAGIAN

„MULTĂ, FOARTE MULTĂ MUNCĂ SI DISCIPLINĂ”

Florin Halagian se află în conducerea tehnică a unei echipe aflată în plin proces de confirmare pe plan competițional intern și de afirmare pe cel internațional. Reporterul n-a scăpat prilejul de a-i asculta cîteva opiniuni... Înaintea returnului cu Dinamo Minsk,

— Deci, Florin Halagian, vă găsiți în față unui nou examen. Evident, un examen care presupune multă muncă, sușoare, frâmlinări, ambiiții. La startul noii ediții a campionatului național și a cupelor europene, ați adus cu dumneavoastră, echipei pe care o pregătit, totă experiența acumulată într-o viață trăită în fotbal...

— ...Cu care dorîte să fiu de folos, iar aș în meciul cu sovietici, sper să demonstreze saltele „Victoriei” București. Toată lumea așteaptă de la Victoria să confirme ascensiunea demonstrată astăzi de locul 3 ocupat la sfîrșitul campionatului, cît și de prezența în semifinalele Cupei României, și acum, în Cupa U.E.F.A.

— Nu este deloc simplu, în consecință...

— Nu, desigur. Însă, să știți nichiodată nu m-am dat la o parte atunci cînd a fost gruza. Mi-a plăcut să lucrez și, pe acest fond, să cîștig. Totul avînd în bază, evident, o mare putere de muncă și disciplină totală. De altfel, astăzi le cer eu jucătorilor, în primul rînd...

— Dar, talentul, eleganța jocului...

— Fără ele nu se poate. Însă, oricît talent ai avea, oricît de elegant ai juca, dacă nu pui umărul altării de celelalte, dacă nu te băji pentru echipă totul nu este decît un fiasco. Poate pentru acest lucru am preferat să lucrez cu cel bătrân să se înstame, că să zic aşa, fără să scriușescă la efort. Fotbalul de azi ne arată clar că efortul depus în teren este decisiv în înclinarea balanței victoriei. — Aproape de victoriu... Ce ne puteți spune despre victorile viitoare ale... „Victoriei”?

— Cred în acenșă echipă. În capătatea ei de exprimare. Avem un lot bun, omogen, cu valori recunoscute, dar și cu mulți tineri doborîni să arate că au creștin pentru fotbal. Victorie, cum ziceți, vor veni, desigur. Dar, pentru astăzi va trebui ca nimenei, titlului ori rezervă, chiar jucătorii de la echipa de lîneret, să nu facă rabat de la înfrângere în preâmpărte, de la calitate în jocurile de campionat și din cupele europene. As dori să subliniez că Victoria București are, totuși, condiții asigurate pentru marea performanță, pentru a deveni un nume de marcă în fotbalul nostru. Sprijinul de care beneficiem din partea organelor de resort se cere răspîndit din plan cu rezultatele dintre cele mai bune, cu evoluții spectaculoase, așa cum sperăm că va fi și azi!

— Înțeleg, deci, că Victoria promite, în continuare comportări meritatorii...

— Fără doar și poate. Atât eu, cît și colegul meu, antrenorul Gheorghe Timor, săngheri hotărîti să ne facem datoria așa cum trebuie. Echipa noastră este o echipă disciplinată, cu un joc elaborat, modern, practicat în regim de viteză. Avem, cum mai spunem, jucători buni,

— Vă referînd chiar la cîteva valori...

— ...Care există în lotul nostru, iar altele vor apărea cît de curind. Dar, totodată, să dăm cît mai mulți jucători echipelor naționale, celorlalte loturi... Ar fi și acesta un aspect al ascensiunii „Victoriei” București, alături de evoluțiile bune din campionat. Apoi, valoarea se vede în dispute „tari”, cum sunt cele din cupele europene, deci și cea cu Dinamo Minsk.

— Aproape... cum vedeti în continuare, pe Victoria în actuala ediție a Cupei U.E.F.A.?

— Urcaj tot mai sus! Avem disponibilități să ajungem în fazele superioare ale întrecerii! Sperăm să oferim iubitorilor fotbalului cît mai multe satisfacții!

— Vă mulțumim și vă urâm mult succes în meciul de azi și, desigur, calificarea!

PORTRET

GHEORGHE NITU

Valorosul sportiv a reușit să-și facă o serioasă „carte de vizită”, drept apreciere a salutului calitativ înregistrat de la sezon la sezon, Robinsonele sale, plonjanele de maximă eficiență, plasamentul excelent, buna dirijare a apărării au făcut din Nitu o veritabilă personalitate a acestui post în lumea fotbalului nostru. Să, întă, de curind, a fost chemat la lotul reprezentativ, semn al prețuirii și valorii sale recunoscute.

De la bun început, ceea ce împresionează la portarul Victoriei este alătura sa perfectă pentru un asemenea post cu mari responsabilități în angrenajul unei formații: înalt, solid, bine echilibrat fizic. Însă, înalțimea lui (alătura celorlalte sale înclinându-ai, evident, și talentul care există din plin la acest jucător) care îl au făcut remarcat trebuie agățat una, foarte importantă, de altfel: munca astădui la pregătire, cu multe ore de antrenament tare, fără menajamente, cu zeci și zeci de salturi pe pămînt, în larba verde a gazanțului.

DIN FOTBALUL SOVIETIC

■ Istă palmaresul echipei naționale a Uniunii Sovietice: semifinalistă a Campionatului mondial 1960; campioană a Europei în 1960; finalistă a Campionatului European în anii 1964, 1972 și 1988.

■ La Euro '88, cel mai tîrziu jucător sovietic a fost Serghei Dimitriev, în vîrstă de 24 de ani (s-a născut la 19 martie 1964), iar cel mai „bâtrîn” a fost Teghis Sulakvelidze, în vîrstă de 32 de ani (s-a născut la 23 iulie 1956). Cele mai multe selecționări în națională în ora lui Euro '88 le-a avut portarul moscovit Rinat Dasaev: 82 de jocuri în națională, Media de vîrstă a echipei a fost de 26 de ani și 7 luni.

■ Toată lumea este de acord că liderul echipei naționale sovietice la Euro '88 a fost Mihailcenko, un talent cu totul deosebit, nu îndeajuns de explozat pînă în prezent, o prezență foarte influentă în jocul echipei sale. El poate să facă totul, să fie un cronicaș francez. El știe să facă total, întrîmpin noi. Să nu are decit 25 de ani.

■ Revista „Sportivna Gaveta” din Kiev a desemnat cel mai bun „11” al trecețui Euro '88. Înălț: Van Breukelen — Bergomi, Rijkaard, R. Korman, Kuznetsov — Rat, Mihailcenko, Matthäus, Gullit — Vialli, Van Basten. Antrenor: Valeri Lobanovskii.

■ Ce spunea Valeri Lobanovski, antrenorul naționalei Uniunii Sovietice, imediat după revenirea de la Euro '88? „Nu avem deloc timp să ne odihnim, în două luni noi vom disputa primul nostru meci eliminator pentru Mondialul italian '90. Deci, noi trebuie să lucrăm, să lucrăm pentru acum, să lucrăm mult mai bine decât ieri”.

■ Vasili Rat, inepuzabilul om de mijlocul terenului, s-a hazardat într-o analiză oarecum detaliată: „Sunt optimist. În privința viitorului apropiat și perspectivelor mai îndepărtate ale selecționării noastre naționale. Mai întâi, noi nu mai simțim altă de obosito fizic ca în Mexic '86. Să acum noi ne simțim foarte

bine atât pe plan fizic, cit și psihologic”.

■ Ce jucători vor apărea cit de curând la „rampa de lansare” a naționalei sovietice? Probabil că, alături de Oleg Kuznetsov, un autentic silip al echipei, vor apărea „candidați”, precum acest Viaceslav Sukristov, care va fi, cu siguranță, înfrîngăzit, titlu națională.

■ Teghis Sulakvelidze, veteranul georgian a declarat că Euro '88 a fost ultimul său turneu oficial cu națională: „Sunt extrem de recunoștește lui Valeri Lobanovski care a avut încredere și care mi-a dat posibilitatea, aceasta ultimă de a gusta aerul unei mari competiții. Este necesar să mă retrag pentru că este nevoie de cadre noi, mult mai tinere, mai puternice din punct de vedere fizic, mai inteligențe poate decât generațiile anterioare”.

■ Intre jucătorii sovietici curtați de mari cluburi, se află și Vasili Rat, dorit mult de Glasgow Rangers. De reținut că Alexandr Zavarov evoluează în prezent la Juventus Torino, iar Vaghiz Hidiatu, în la Toulouse.

■ Campionatul Uniunii Sovietice a ajuns la ediția cu numărul 51.

■ După ce au cucerit Cupa Cuperelor la Lyon, acum doi ani, jucătorii lui Dinamo Kiev au obținut diploma de maestrul esmerit al sporului, ceea ce înaltă distincție acordată în URSS.

■ La începutul sezonului, la Dinamo Moscova a venit talentul goalkeeper Dimitri Karin.

■ Dinamo Kiev a disputat în acest an nișă o cupă europeană (3), fapt ce i-a permis, susțin unii specialiști, să se concentreze îndeosebi asupra cuceririi titlului național.

■ Disputat în Canada, anul trecut, între 12 și 25 iulie, al II-lea Turneu mondial al F.I.F.A. pentru juniorii sub 16 ani s-a terminat cu victoria echipei Uniunii Sovietice. În finală jucată la Toronto, în fața a 15 000 de spectatori, URSS a bătut Nigeria, învingătoarea primei ediții, după executarea loviturilor de la

11 m, căci la sfîrșitul prelungirilor scorul fusese 1-1.

■ Federația de fotbal este extraordinar de populară în Uniunea Sovietică. Fotbalul este unul dintre cele mai preferate în țară și el constituie cu siguranță unul dintre mijloacele de educație fizică cele mai accesibile pentru toate vîrstele.

■ În 1936, se organizează primul campionat unional de fotbal și chiar în acel an să se dispute și prima finală a Cupei URSS.

■ Printre cei mai mari jucători ai lumii s-aflat și fotbalistul sovietic Bobrov, Beskov, Kartev (toți naționații), Neto, Voronin, Volnov (mijlociști cu toții), și, evident, celebrul portar Iașin. Printre jucătorii încă în activitate, dar cu „nume”, amintim pe Blohin, Dasaev, Serenkov, Chavdze, Litoveenko.

■ Anual sunt reunite aproape 3 milioane de tineri fotbalisti pentru a fi împărțiti pe trei grupe de vîrstă: 10-11 ani, 12-13 ani și 14-15 ani.

Un fotbalist sovietic celebru:
OLEG BLOHIN

■ INCA O STEA... John Aldridge este, astăzi, una dintre stelele lui F. C. Liverpool, pregătită de scoala lui Kenny Dalglish, și, totodată, unul dintre liderii clasamentului gol-geterilor. Dar, înainte de a cunoaște gloria a jucat la echipa „americă” Mersey, după ce fusese refuzat de Everton și Liverpool! El a plecat din cartierul de sud al orașului „Roșii”, ca profesionist, la Newport și, la Oxford. Dar, pînă la urmă, John avea să intre pe poarta din față de la Anfield Road, stadionul lui Liverpool.

★

■ PORTARUL... GOLGETER! Echipa britanică de fotbal Coventry, autoarea unor excelente performanțe

FOTBAL MAGAZIN

■ Numez, președintele lui CF Barcelona a angajat nu mai puțin de 43 de jucători și 9 antrenori diferoi în ultimii 10 ani de când se află în fruntea clubului catalan. Antrenorii au fost: Lucien Müller, Riffé, Herrera, Kubala, Lattek, Menotti, Venables, Aragones. Pentru moment, Venables este cel care detine recordul de longevitate (28 de luni). Cruyff va rămâne mai mult, căore?

■ Lineker este urmărit de gheții, se zice. După prezența sa stearnsă la Euro '88, atacantul englez a fost atins de o formă de hepatoza care l-a putea întreține de teven cel puțin trei luni.

Rummenigge încă joacă!

■ Horst Köppel, fostul secund al naționalei R.F.G., în vîrstă de 40 de ani, a semnat un contract pe doi ani cu Borussia Dortmund, club din prima ligă vest-germană. El î-a înlocuit pe Reinhard Saftig, care a demisionat.

■ Danegul John Lauridsen, care a purtat șapte ani tricolorul lui Espanol Barcelona, a semnat un contract pe doi ani în favoarea clubului spaniol Malaga, din prima divizie iberică. Jucătorul a indicat drept motiv „nevoia schimbării aerului”.

■ Comitetul executiv al FIFA a decis suspendarea pe doi ani a Mexicului din toate competițiile. Aceasta înseamnă, deci, că organizatoarea Mondialului '86 nu va putea participa la II Mondial '90, în Italia. Această decizie spectaculoasă — a doua în istoria lui FIFA, după descalificarea echipei de juniori a Hondurasului, în 1981 — a fost luată cu urmare a utilizării de către Mexic a patru jucători în vîrstă de mai mult de 20 de ani în timpul Turneului de juniori al CONCACAF.

■ Federatia vest-germană de fotbal (DFB) a condamnat clubul de diviză a doua FC Homburg, acuzat a fi făcut publicitate pentru o marcată de lucruri destul de imorale. Amenda a fost fixată la 100 000 mărci.

■ Johan Cruijff, actualul antrenor al lui CF Barcelona se confiază: „Barca va fi foarte repede ascunză marelui Ajax de odinioară. Cruijff a explicat deja că formația sa va evoluă în sistemul 1-3-4-3. ★

■ UNIC IN LUME... După cum afirmă „France Football”, și echipa spaniolă CA Osasuna tinde să construiască un stadion urias, „un stadion simbol al anului 2000, cel mai mare din Europa, și unic în lume!” Si astă după ce marele Real Madrid s-a hotărât să-și modernizeze stadionul lui Osasuna, vor debuta în luna aprilie, anul viitor. ★

■ F.C. Liverpool a achiziționat recent pe apărătorul lui Bristol Ro-vers, Nicky Tanner. ★

Franz Beckenbauer are... probleme!

■ Heinrich Roethlisberger, președintele Federației elvețiene de fotbal, a propus, în cursul congresului FIFA să fie prezentată candidatura lui Joao Havelange pentru acordarea Premiului Nobel pentru pace. Președintele federației internaționale de fotbal, emozionat, a spus „Nu voi uita niciodată onoarea ce mi-s-a făcut...”.

Henri Michel, a... capotat!

■ Bora Milutinovic este nouă antrenor al naționalei Perului pentru preliminariile Cupei Lumii. El a acceptat postul în urmă cu puține săptămâni.

■ Sevilla a angajat pe austriacul Anton Polster, care a evoluat în sezonul trecut la AC Torino. El a semnat un contract pe trei ani.

■ Exodul de jucători nu încreză în Brazilia. Potrivit statisticilor oficiale, 249 de fotbalisti au părăsit Brazilia numai în anul 1987! Si, statistică mai evidențiază că Portugalia rămîne în fruntea țărilor de destinație, adunind 56 la sută din acești jucători brasilieni de „export”.